

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

Kielce, dnia 05.04.2018 r.

NACZELNY SĄD ADMINISTRACYJNY
w Warszawie
za pośrednictwem
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO
w Warszawie

Strona skarżąca:

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt
ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
reprezentowane przez
adw. Magdalenę Nadgowską- Makarewicz
ul. Warszawska 28/11, 25-312 Kielce

Uczestnik postępowania:

Samorządowe Kolegium Odwoławcze
w Ostrołęce

Skarga kasacyjna
od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie
z dnia 11.01.2018 r., sygn. akt IV SA/Wa 2302/17

Na podstawie art. 173 § 1 ustawy z dnia 30.08.2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U.2017.1369 j.t.), zwanej dalej p.p.s.a., działając w imieniu Stowarzyszenia Obrona Zwierząt, zwanego dalej Stowarzyszeniem, na mocy pełnomocnictwa, które stanowi załącznik do niniejszego pisma, udzielonego mi przez Agnieszkę Lechowicz, prezesa Zarządu Stowarzyszenia, uprawnioną do reprezentacji Stowarzyszenia na podstawie § 17 pkt 8 rozdz. IV jego statutu, zaskarżam w całości wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, zwanego dalej WSA,

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

z dnia 11.01.2018 r., sygn. akt IV SA/Wa 2302/17, prawidłowo doręczony w dniu 06.03.2018 r., oddalający skargę Stowarzyszenia.

Niniejszą skargę Strona Skarżąca opiera na zaistnieniu przesłanek z art. 174 pkt 2 p.p.s.a., tj. naruszeniu przepisów postępowania:

1. niewłaściwym zastosowaniu art. 141 § 4 p.p.s.a. w zw. z art. 145 § 1 pkt 1 lit. c) p.p.s.a. w zw. z art. 31 § 1 k.p.a., poprzez brak odniesienia w uzasadnieniu wyroku do argumentów skargi, co skutkowało błędnym przyjęciem, że niespełnione zostały przesłanki wymagane art. 31 k.p.a. dla wszczęcia postępowania administracyjnego, podczas gdy żądanie organizacji społecznej uzasadnione jest jej celami statutowymi i przemawia za tym interes społeczny i spełnienie obu tych kryteriów zostało przez Stowarzyszenie obszernie i wnikliwie wykazane również w skardze, do których to argumentów WSA nie odniósł się w uzasadnieniu wyroku i co spowodowało, że zaskarżony wyrok nie poddaje się kontroli instancyjnej, bowiem braki uzasadnienia w powyższym zakresie są tak znaczne, że uniemożliwiają dokonanie oceny toku wywodu, który doprowadził do wydania niniejszego orzeczenia;
2. niewłaściwym zastosowaniu art. 151 p.p.s.a. w zw. z art. 145 § 1 pkt 1 lit. c) p.p.s.a. poprzez oddalenie skargi, pomimo że zaskarżone postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ostrołęce wydane zostało z naruszeniem przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a więc postanowienie to winno zostać przez WSA uchylone w całości zgodnie z art. 145 § 1 pkt 1 lit. c) p.p.s.a., który to przepis został naruszony przez jego niezastosowanie;
3. art. 145 § 1 pkt 1 lit. c) p.p.s.a. w zw. z art. 119 p.p.s.a. i art. 120 p.p.s.a., poprzez rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym na posiedzeniu niejawnym, pomimo istniejących przesłanek do rozpoznania sprawy na rozprawie;

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

które to uchybienia mogły mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

Z uwagi na powyżej sformułowane zarzuty wnoszę o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy WSA do ponownego rozpoznania;
- zasądzenie na rzecz skarżącego kosztów postępowania, zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym kosztów zastępstwa procesowego;
- rozpoznanie sprawy na rozprawie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 11.01.2018 r. WSA oddalił skargę Stowarzyszenia na postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ostrołęce, zwanego dalej: SKO, z dnia 02.06.2017 r., znak: SKO.OZ/4000/496/2017, utrzymujące w mocy postanowienie Burmistrza Miasta Ostrów Mazowiecka z dnia 22.03.2017 r., znak: GKS 6140.6.2016, odmawiające wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia wydanego decyzją Burmistrza Miasta Ostrów Mazowiecka z dnia 21.02.2011 r., znak: ITS-7644-1/11, zezwalającą Sławomirowi Suchcie na prowadzenie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt. Takie rozstrzygnięcie podyktowane było ustaleniami poczynionymi przez WSA, jakoby żądanie organizacji społecznej wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia nie było uzasadnione jej celami statutowymi i nie przemawiał za tym interes społeczny. Stanowisko WSA skarżący uważa za nietrafne i argumentuje jak poniżej.

1.

Nie sposób zgodzić się, że w niniejszej sprawie WSA wykonał w sposób prawidłowy ciężący na nim obowiązek kontroli rozstrzygnięć poczynionych

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

przez organy administracyjne obu instancji zgodnie z prawem materialnym, procesowym i ustrojowym.

Przede wszystkim wydaje się, że zapoznanie się przez Sąd z aktami sprawy ograniczyło się do lektury wniosku Stowarzyszenia z dnia 16.01.2016 r. oraz skarżonego postanowienia SKO, z pominięciem zasadniczej w tym przypadku skargi z dnia 26.07.2017 r. Ponadto, brak rzeczowego odniesienia się w uzasadnieniu wyroku do argumentów skargi WSA zastąpił bezkrytycznym powielaniem tez rozumowania SKO, prezentowanych w postanowieniu z dnia 02.06.2017 r. Uchybienia te bezpośrednio doprowadziły Sąd do wniosku, że żądanie Stowarzyszenia nie jest ani uzasadnione celami statutowymi skarżącego, ani nie przemawia za nim interes społeczny. Są to jednak oceny Sądu wyjątkowo gołosłowne, gdyż uzasadnienie żądania wszczęcia postępowania celami statutowymi wnioskującej organizacji społecznej oraz występującym w sprawie interesem społecznym Stowarzyszenie prezentowało w trakcie postępowania wielokrotnie i obszernie - z uwzględnieniem wszelkich możliwych aspektów tych zagadnień.

Argumentacja skarżącego zawarta w skardze znalazła się jednak poza uwagą WSA, który nie uważał za zasadne samodzielnie się do niej ustosunkować. Stanowi to naruszenie art. 141 § 4 p.p.s.a. w zw. z art. 145 § 1 pkt 1 lit. c) p.p.s.a., polegające na przedstawieniu przez WSA stanu sprawy niezgodnie ze stanem faktycznym – wbrew faktom bowiem i dokumentom sprawy Sąd stwierdził, że Stowarzyszenie nic nie uzasadniło, nie przekonywało i w sumie nic nie wykazało, gdy tymczasem rzetelnie, bo różnorodną argumentacją, udowodniło ono istnienie w sprawie przesłanek z art. 31 k.p.a., i dowodzenie to zasługiwało na aprobatę, a więc skarżone postanowienie winno zostać przez WSA uchylone w całości zgodnie z art. 145 § 1 pkt 1 lit. c) p.p.s.a., który to przepis został naruszony przez jego niezastosowanie. Tymczasem składając niniejszą skargę, skarżący ma

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

nadzieję, że jego argumenty w końcu doczekają się stosownego i wnikliwego rozpatrzenia.

Tak więc, odpierając tezę o niespełnieniu przez skarżącego wymogów formułowanych przez art. 31 k.p.a., stwierdzić należy, że jest ona chybiona dla powodów przedstawionych poniżej.

(cele statutowe)

Przede wszystkim, WSA odmówił rozpatrzenia fundamentalnej kwestii, zgodnie z którą, **zarówno prawo ochrony zwierząt, jak i cele statutowe Stowarzyszenia, stanowią o publicznym zadaniu gmin zapewniania bezdomnym zwierzętom opieki** – zgodnie z art. 11 i 11a ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U.2017.1840 j.t.), zwanej dalej: u.o.z. Opieka ta powinna być zapewniana przez gminy w schroniskach, przy czym, co istotne, zadaniem własnym gmin nie jest prowadzenie schronisk. W przypadku przedsiębiorców jest to działalność regulowana w sposób określony w ustawie z dnia 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U.2017.1289 j.t), zwanej dalej: u.c.p.g. Chronione ustawowo dobro zwierząt naruszane jest więc także przez niewłaściwe wykonywanie zadania nałożonego przez u.o.z. na gminy, na przykład poprzez usuwanie zwierząt ze swojego terenu bez umowy ze schroniskiem lub zawieranie umów o wadliwej i sprzecznej z prawem treści, np. wbrew wymogom i warunkom wynikającym z przepisów o działalności schronisk dla zwierząt. Również przez brak należytego nadzoru gminy nad działalnością przedsiębiorcy prowadzącego schronisko dla zwierząt na jej terenie, jak to ma miejsce w tym przypadku. Takie stanowisko zajął Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 17.03.2015 r., sygn. akt II OSK 2136/13 (zapadłym w analogicznym stanie faktycznym i identycznym stanie prawnym jak w niniejszej sprawie):

(...) Sąd I instancji pominął istotną dla powyższego kwestię, iż zezwolenie jest formą reglamentacji działalności gospodarczej

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

prowadzonej w związku z nałożonym na gminę obowiązkiem zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom i ich wyłapywania. Publiczny charakter tego zadania własnego oraz obowiązek spełnienia wymagań określonych w uchwale rady gminy uprawnia do stwierdzenia, że "obszar działalności objętej zezwoleniem" to obszar zamykający się w granicach gminy, w której zadanie będzie realizowane. W ten tylko sposób zapewniona zostanie realizacja zadania gminy polegającego na zapobieganiu bezdomności zwierząt.

Tym samym, żądanie Stowarzyszenia, aby schronisko dla zwierząt prowadzone przez przedsiębiorcę działało z poszanowaniem warunków udzielonego mu zezwolenia i wyłącznie w zakresie obszaru określonego zezwoleniem, służy właściwemu wykonywaniu zadań publicznych gmin i wprost realizuje statutowy cel skarżącego, jakim jest ochrona zwierząt. WSA nie chce tego dojrzeć, deprecjonując zarzuty Stowarzyszenia stawiane przedsiębiorcy - Stowarzyszeniu chodzi przecież *jedynie* o przyjmowanie zwierząt spoza Miasta Ostrów Mazowiecka (str. 9/10 uzas. wyroku).

Ponadto, chybiony jest zarzut WSA, o tym, jakoby Stowarzyszenie nie wskazało podstawy prawnej do sprawowania kontroli nad organem samorządu terytorialnego w zakresie przestrzegania przepisów w zakresie ochrony zwierząt. Dla przypomnienia, zgodnie ze statutem Stowarzyszenie realizuje swoje cele poprzez m. in. „sprawowanie nadzoru i kontroli nad przestrzeganiem przepisów i praw w dziedzinie ochrony zwierząt i środowiska”. Chodzi więc o wszelkie przepisy i prawa odnoszące się do tej materii, stosowane przez kogokolwiek, a nadzór i kontrola, co oczywiste, odbywać się mają tylko w ramach uprawnień nadanych organizacjom społecznym przez przepisy prawa powszechnie obowiązującego, np. przepis art 31 k.p.a. W jego świetle ów „nadzór i kontrola” sprowadza się więc do tego, że organizacja społeczna może inicjować wszczęcie postępowania administracyjnego, a następnie aktywnie uczestniczyć w nim na prawach

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

strony, ale to rolą organów administracyjnych i ostatecznie sądów administracyjnych jest rozstrzygnięcie o meritum postulatów organizacji. Te uprawnienia organizacji uznaje zresztą sam WSA, podkreślając, że udział organizacji społecznej w postępowaniu administracyjnym „musi odpowiadać wymaganiom racjonalnie pojmowanej *kontroli* społecznej nad postępowaniem administracyjnym” (str. 10 uzas. wyroku). Jak się jednak okazuje, te uprawnienia skarżącego WSA (za SKO) honoruje wyłącznie teoretycznie.

(interes społeczny)

Druga przesłanka dopuszczenia Stowarzyszenia do udziału w postępowaniu, czyli interes społeczny, polega tu na eliminacji zagrożeń, jakie stwarza dla ochrony zwierząt sprowadzanie przez przedsiębiorcę na teren gminy, która była właściwa do udzielenia mu zezwolenia, bezdomnych zwierząt z innych gmin. Zagrożenie takie jest oczywiste, gdy **zadania publiczne gmin określone w u.o.z. (zapewnianie bezdomnym zwierzętom opieki) i u.c.p.g. (regulowanie działalności schronisk) rozpatrywać łącznie**, jak nakazuje to w/w wyrok NSA.

Otóż wedle przepisu art. 11 ust. 1 u.o.z., gmina zobowiązana jest zapewnić opiekę wszystkim bezdomnym zwierzętom znajdującym się na jej terenie. Ustawa nie rozróżnia przy tym, czy zwierzę biega luźno, czy też zostało już zamknięte w jakimś schronisku na terenie tej gminy. Zatem sprowadzanie przez przedsiębiorcę Sławomira Suchtę w celach zarobkowych, z innych gmin na teren Miasta Ostrów Mazowiecka bezdomnych zwierząt, stanowi jego obciążenie odpowiedzialnością za los tych zwierząt, zwłaszcza gdyby schronisko przestało działać (z jakichkolwiek powodów, także losowych). Okoliczność ta wybitnie wpływa na interes społeczny gminy, jej władz, a przede wszystkim mieszkańców, ponoszących ciężary publiczne. Umowy Sławomira Suchty o regularne przyjmowanie znacznej ilości zwierząt z innych gmin naruszają cel w jakim prowadzenie schronisk dla zwierząt zostało poddane regulacji, a przez to interes społeczny, polegający na

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

właściwej realizacji publicznych zadań gmin co do zapewniania bezdomnym zwierzętom opieki.

Ponadto, wyrok WSA kwestionuje interes społeczny Stowarzyszenia w dążeniu do wszczęcia postępowania w przedmiocie cofnięcia przedsiębiorcy zezwolenia na prowadzenie schroniska dla zwierząt, z powodu jakoby pojęcie „obszaru działalności” rodziło *problemy interpretacyjne* (str. 11 uzas. wyroku). Jednak ten argument Sądu jest chybiony, albowiem wniosek Stowarzyszenia nie opierał się na określonej przez nie jakiejś własnej autorskiej interpretacji pojęcia „obszaru działalności” wbrew innym interpretacjom. Opierał się natomiast na logicznym odrzuceniu utożsamiania pojęcia „obszaru działalności objętej zezwoleniem” (art. 9 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g) z pojęciem „miejsca świadczenia usług” (art. 7 ust. 6 u.c.p.g.). Utożsamienie takie jest niewątpliwie i bezwzględnie niedopuszczalne na tej podstawie, że pojęcia te rozróżnia konsekwentnie sam ustawodawca, czyniąc to wielokrotnie w treści całej u.c.p.g., w tym także do różnych zakresów działalności regulowanej. Znaczeniowa rozdzielność tych pojęć wynika zatem wprost z samej litery prawa, narzuca się jako oczywista i niewymagająca żadnych zabiegów interpretacyjnych. Stąd też jakakolwiek wykładnia opierająca się na rozmyciu czy zaprzeczeniu tej rozdzielności jest rażąco błędna. A czyni to niestety WSA, który ocenia, że „obszar działalności” to po prostu „miejsce położenia schroniska” (str. 11 uzas. wyroku).

W tym miejscu przypomnieć należy, iż art. 75a ust. 1 ustawy z dnia 02.07.2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U.2017.2168 j.t), stanowi zasadę, że zezwolenia na działalność regulowaną uprawniają do jej wykonywania na terenie całego kraju i przez czas nieokreślony. Jednocześnie ust. 2 dopuszcza wyjątki od tej zasady, określone tylko w przepisach *ustaw odrębnych* i wyłącznie ze względu na *nadrzędny interes publiczny*. Taki właśnie wyjątek wprowadza art. 7 ust. 1 u.c.p.g. w zw. z art. 9 ust. 1 pkt 2 i art. 9 ust. 1b u.c.p.g. w przypadku zezwoleń na opróżnianie zbiorników

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt, a także grzebownisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części. Art. 9 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. wyraźnie wymaga, aby zezwolenie określało obszar działalności objętej zezwoleniem. Na gruncie niniejszej sprawy powstaje więc zasadnicze pytanie: **w jakim celu ustawodawca wprowadził taki wymóg względem treści zezwolenia?** Przecież mógłby z niego zrezygnować, a wówczas zezwolenie na prowadzenie schroniska dla zwierząt zawierałoby co najwyżej wskazanie miejsca świadczenia usług (czyli adres schroniska), a sama działalność opierałaby się na sprowadzaniu do schroniska psów nie tylko z dowolnej polskiej gminy, ale nawet (od czasu wejścia Polski do Unii Europejskiej) z reszty Europy. Jednak z jakiejś przyczyny ustawodawca wskazania obszaru dla działalności schroniska żąda. Zarówno dla skarżącego, jak i dla NSA w w/w wyroku, intencje ustawodawcy są w tym przypadku jasne: prowadzenie schronisk dla zwierząt jest działalnością regulowaną właśnie po to, aby zapewnić i nadzorować właściwe wykonywanie zadań publicznych, a ograniczenia w przyjmowaniu zwierząt i zapewnienie odpowiedzialności nadzorczej organu wydającego zezwolenie są tu na pierwszym planie i służą dobru zwierząt, misji schronisk, a przez to interesowi społecznemu. Za nieuprawnione w swojej ogólności należy więc uznać twierdzenie WSA, że w interesie społecznym leży prowadzenie schronisk dla zwierząt. Wszystkich schronisk? Nawet tych nielegalnych? Celowo przepełnianych? O śmiertelności 30% i wyższej (jak to ma miejsce w przypadku schroniska prowadzonego przez Sławomira Suchtę – *vide* załącznik)? Przede wszystkim teza ta razi swoim niedopuszczalnym uproszczeniem. WSA zdaje się całkowicie abstrahować od ram prawnych nadawanych działalności gospodarczej, a w szczególności regulowanej. A przecież ustawy wymóg wskazania w zezwoleniu obszaru działalności, a następnie przestrzeganie tego warunku zezwolenia przez właściwe organy, stanowią istotną funkcję gwarancyjną wobec praw zwierząt do należytego traktowania. Dlatego ograniczenie swobody działalności gospodarczej, z

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

jakim mamy do czynienia w przypadku zezwoleń na prowadzenie schronisk dla zwierząt, zawsze uzasadnione jest ważnym interesem społecznym, w tym przypadku - zapewnianiem opieki bezdomnym zwierzętom. Zaś egzekwowanie warunków udzielonego zezwolenia wyraża ten sam interes społeczny we wszczęciu postępowania w takiej sprawie, zainicjowanego przez organizację społeczną o odpowiednim celu statutowym. Natomiast dopiero w wyniku przeprowadzonego postępowania będzie można ustalić, czy treść wniosku organizacji społecznej jest merytorycznie zasadna, czy też nie.

Ostatecznie należy podkreślić, że WSA zdaje się nie dostrzegać, że żadne normy prawa nie gwarantują, aby prowadzenie schroniska dla zwierząt przez przedsiębiorcę było równoznaczne z zapewnianiem im opieki. O opiekuńczym celu działania schronisk mówi bowiem u.o.z. tylko w odniesieniu do schronisk prowadzonych przez organizacje społeczne, natomiast na gruncie u.c.p.g. cel ten nadal pozostaje nieokreślony. Dlatego interes przedsiębiorcy prowadzącego takie schronisko nie może być z góry i bezkrytycznie uznany za pokrywający się z interesem społecznym. Dzieje się tak dlatego że, jak już wyżej wspomniano, obowiązek zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom przypisany został nie przedsiębiorcom, lecz gminom, i że regulacje tego obowiązku znajdują się nie w u.c.p.g., lecz w u.o.z. Owszem, gmina ma obowiązek opiekowania się bezdomnymi zwierzętami w schronisku, lecz treść owej opieki wynika nie z ustawy, lecz z umów pomiędzy gminą a przedsiębiorcą, zapisów zezwolenia, jakiego gmina udzieliła przedsiębiorcy, a także nadzoru nad przestrzeganiem jednego i drugiego. Badanie przestrzegania warunków udzielonego zezwolenia ma więc ścisły związek z interesem społecznym zapewniania bezdomnym zwierzętom opieki. Z kolei jest to zbieżne ze statutowym celem skarżącego Stowarzyszenia, por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 28.10.2016 r., sygn. akt II SA/Kr 1075/16, zapadły na gruncie sprawy zainicjowanej przez skarżącego:

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy podnieść trzeba, że po pierwsze wszczęte przez organ postępowanie w trybie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2016 r. póź. 250 z późn. zm.) dotyczy "innej osoby" tj. przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt. Po wtóre z odpisu KRS Stowarzyszenia wynika, że jego cele i działania to głównie działania na rzecz humanitarnego traktowania zwierząt, ich poszanowania oraz zapewnienia im opieki, kształtowanie wśród społeczeństwa właściwego stosunku do zwierząt oraz działania w zakresie ekologii, ochrony zwierząt oraz ochrony dziedzictwa przyrodniczego, co jednoznacznie wskazuje, że pozostawały one w ścisłym związku z wszczętym przez Wójta Gminy Raclawice postępowaniem. Po trzecie skarżące Stowarzyszenie Obrona Zwierząt występując do Wójta Gminy Raclawice z żądaniem wszczęcia postępowania na podstawie art. 31 § 1 pkt 1 k.p.a. w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt wykazało, że za wszczęciem tego postępowania przemawia interes społeczny.

(...)

Dodatkowo wykładnia taka prowadzi do pozbawienia możliwości realnego działania organizacji społecznej, w sprawach dla których została zorganizowana (utworzona), choć przecież ustawodawca nie bez powodu zawarł w Kodeksie Postępowania Administracyjnego art. 31 dający organizacjom społecznym konkretne uprawnienia procesowe. W interesie społecznym jest należyte i humanitarne traktowanie zwierząt, co wiąże się również z kontrolowaniem przestrzegania zasad postępowania ze zwierzętami, także bezdomnymi. Do sprawowania "społecznej kontroli" w tym zakresie powołane jest właśnie skarżące

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

stowarzyszenie, które w związku ze złożonym wnioskiem stało się uczestnikiem postępowania na prawach strony.

Orzecznictwo sądowoadministracyjne wydaje się być w tej materii ugruntowane, por. np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 18.05.2017 r., sygn. akt II SA/Łd 154/17, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 03.10.2017 r., sygn. akt II SA/Ol 632/17, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 06.12.2017 r., sygn. akt IV SA/Po 841/17.

Odosobnienie poglądu prezentowanego przez WSA w niniejszej sprawie powoduje, że skarga kasacyjna jest konieczna i uzasadniona.

2.

Ponieważ na gruncie przedmiotowej sprawy spełnione zostały przesłanki wymagane art. 31 k.p.a., tj. żądanie organizacji społecznej wszczęcia postępowania uzasadnione jest jej celami statutowymi i przemawia za tym interes społeczny i spełnienie obu tych kryteriów zostało przez Stowarzyszenie wyczerpująco wykazane, zaskarżone postanowienie SKO wydane zostało z naruszeniem przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a więc postanowienie to winno zostać przez WSA uchylone w całości zgodnie z art. 145 § 1 pkt 1 lit. c) p.p.s.a., który to przepis został naruszony przez jego niezastosowanie.

3.

Końcowo wskazać należy, że skarga została rozpoznana w trybie uproszczonym na posiedzeniu niejawnym, co uniemożliwiło skarżącemu obronę swojego stanowiska bezpośrednio przed sądem. Art. 119 p.p.s.a. stanowi katalog zamknięty przypadków, w których sprawa *może* być rozpoznana w trybie uproszczonym, z wyraźnym wskazaniem na fakultatywność kierowania spraw do rozpoznania w tym trybie. Co istotne - skarga z dnia 26.07.2017 r. zawierała wniosek o rozpoznanie sprawy na

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

rozprawie. Skierowanie sprawy na posiedzenie niejawne trudno więc traktować inaczej niż jako naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 lit. c) p.p.s.a. w zw. z art. 119 p.p.s.a. i art. 120 p.p.s.a., co skutkowało ograniczeniem skarżącego w jego uprawnieniach procesowych.

Załączniki:

- 1. informacja udzielona przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w Ostrowi Mazowieckiej*
- 2. 2 odpisy skargi kasacyjnej z załącznikiem*
- 3. odpis KRS Stowarzyszenia*
- 4. pełnomocnictwo*

ADWOKAT
Magdalena Nadgowska-Makarewicz